
ADVIES

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de ordonnantie van 1 april 2004 betreffende de organisatie van de gasmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, betreffende wegenisretributies inzake gas en elektriciteit en houdende wijziging van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de ordonnantie van 12 december 1991 houdende oprichting van begrotingsfondsen met het oog op de omzetting van richtlijn 2018/2001 en richtlijn 2014/944

Aanvrager	Minister Alain Maron
Aanvraag ontvangen op	17 december 2020
Aanvraag behandeld door	Commissie Leefmilieu
Advies uitgebracht door de Plenaire zitting op	29 januari 2021

Vooraf

Het ter advies van Brupartners voorgelegde voorontwerp van ordonnantie wijzigt de regels voor de organisatie van de elektriciteits- en gasmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Naast de omzetting van bepalingen die voortvloeien uit twee Europese richtlijnen¹ die deel uitmaken van het Europese wetgevingspakket « Clean Energy Package » en die met name de erkenning van het bestaan van een nieuwe speler op de elektriciteitsmarkt - de energiegemeenschap - en de invoering van maatregelen voor de uitrol van voor het publiek toegankelijke oplaadpunten op de openbare weg vereisen, moet deze herziening van de gas- en elektriciteitsordonnanties het mogelijk maken om :

- De consumentenbescherming te versterken/de beschermingsmaatregelen inzake toegang tot elektriciteit en gas van kwetsbare gezinnen te verduidelijken
- De informatieverstrekking aan gezinnen over hun verbruik en aanbiedingen inzake leveringscontracten te verbeteren
- Het bestuurskader van Brugel te hervormen en de beroepsmogelijkheden tegen de beslissingen van Brugel en de geschillendienst te verduidelijken
- De organisatie van de uitrol van slimme meters voort te zetten
- De opdrachten betreffende de begeleiding van overheden op het gebied van de bevordering van energie-efficiëntie en de plaatsing van fotovoltaïsche panelen te heroriënteren
- De voorwaarden inzake de overdracht van gegevens van de regulator, leveranciers en netbeheerders aan Leefmilieu Brussel te verduidelijken
- Bij wijze van voorzorg te voorzien in strafrechtelijke sancties ingeval van beschadiging of vernietiging van de gewestelijke distributie- en vervoersinfrastructuur

Brupartners herinnert eraan dat hij verschillende adviezen met betrekking tot de ordonnanties betreffende de organisatie van de gas- en elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft uitgebracht ([het laatste werd op 15 juni 2017 uitgebracht](#)). Al deze adviezen zijn ([hier](#)) online beschikbaar.

Daarnaast acht **Brupartners** het relevant om ook te verwijzen naar de volgende adviezen die beschouwingen met betrekking tot de behandelde thema's bevatten :

- Op 14 juni 2019, het advies betreffende het ontwerp van Nationaal Energie Klimaat Plan 2030 (NEKP) ([A-2019-056-ESR](#)) ;
- Op 20 december 2018, het initiatiefadvies betreffende het ontwerp van strategie tot beperking van de milieu-impact van de bestaande bebouwing in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tegen de horizon 2030-2050 ([A-2018-093-ESR](#)) ;
- Op 20 december 2018, het initiatiefadvies betreffende de Brusselse bijdrage tot het Energie-Klimaatplan 2030 ([A-2018-092-ESR](#)) ;
- Op 21 september 2017, het advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie houdende wijziging van de ordonnantie van 2 mei 2013 houdende het Brussels Wetboek van Lucht, Klimaat en Energiebeheersing ([A-2017-061-ESR](#)) ;
- Op 16 februari 2017, het advies betreffende het ontwerp van Belgisch Nationaal Adaptatieplan 2016-2020 ([A-2017-004-ESR](#)) ;

¹ Richtlijn (EU) 2018/2001 van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en Richtlijn (EU) 2019/944 van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van richtlijn 2012/27/EU.

- Op 17 september 2015, het advies betreffende het ontwerp van gewestelijk lucht-klimaat-energieplan ([A-2015-041-ESR](#)) ;
- Het advies betreffende de concretisering van de transitie van België naar een koolstofarme maatschappij in 2050 ([A-2014-047-ESR](#)) ;
- Op 27 februari 2012, het advies betreffende het voorontwerp van Brussels Wetboek van Lucht, Klimaat en Energiebeheer (BWLKE) ([A-2012-008-CES](#)).

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Energieproductie via hernieuwbare en lokale bronnen

Brupartners neemt akte van de wens om de collectieve productie van energie, en meer bepaald van elektriciteit, uit hernieuwbare en lokale bronnen aan te moedigen. Hij stelt vast dat deze wens met name tot uiting komt doorheen de erkenning van het bestaan van een nieuwe speler, de « energiegemeenschap », en de vaststelling van een voor haar gunstig operationeel kader, alsmede doorheen een aantal bepalingen betreffende de « actieve afnemers ».

Ter ondersteuning van deze doelstelling wil **Brupartners** niettemin de aandacht vestigen op de volgende elementen (met name gelet op het feit dat de productie van energie uit hernieuwbare en lokale bronnen een potentieel goedkopere energie is) :

- Het risico dat een markt met verschillende snelheden ontstaat indien alleen meer bevoorrechte verbruikers de mogelijkheid hebben om toegang tot energiegemeenschappen te krijgen of om investeringen te financieren waardoor zij « actieve afnemers » kunnen worden (ongeacht dit « voorrecht » wordt verleend dankzij een economische status of een goed niveau van marktkennis of een goede perceptie van de waargenomen belangstelling) ;
- De vraag naar de graad van bescherming van de verbruikers die deel zullen uitmaken van een energiegemeenschap, met name wat de toegang tot het statuut van « beschermde afnemer » betreft ;
- De effecten op de financieringsbehoeften voor het beheer en onderhoud van het energienet, omdat hoewel het verbruik van lokaal geproduceerde elektriciteit de financieringsbehoeften zou moeten verminderen (wat uiteraard positief is), ervoor moet worden gewaakt dat de financiering van de resterende netwerkkosten uitsluitend wordt gedragen door verbruikers die geen energieproducenten, actieve afnemers of leden van een energiegemeenschap zijn. Bovendien dient er te worden gezorgd voor objectivering van de nettarieven van de energiegemeenschappen en voor transparantie over de wijze waarop deze nieuwe spelers deze tarieven in de prijs van hun energie zullen doorberekenen ;
- De moeilijkheid om bepaalde « verhuurders » ertoe aan te zetten om investeringen in energieproductie te doen in woningen die door « huurders » worden bewoond.

Brupartners dringt er dan ook op aan dat de bepalingen ter aanmoediging van collectieve energieproductie uit hernieuwbare en lokale bronnen, waarvan de energiegemeenschappen deel zullen uitmaken :

- ten goede zouden komen aan alle verbruikers, met name door bepalingen vast te stellen die gemakkelijk te begrijpen zijn, door informatie-inspanningen te leveren (zie hieronder) en door te zorgen voor de toegankelijkheid van deze voorzieningen (bijvoorbeeld via de derde betalingsmechanismen die voor de installatie van fotovoltaïsche panelen zijn ingevoerd).

In dit verband uit **Brupartners** zijn twijfels over het belang voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om interregionale energiegemeenschappen toe te laten. Hij is van mening dat deze mogelijkheid het effect van een markt met verschillende snelheden zou kunnen versterken, doordat er een onderscheid wordt gecreëerd tussen verbruikers die van tweede verblijven genieten (waarvan zij de productie zouden kunnen verbruiken) en de andere verbruikers.

Voorts zou de opstelling van een plan voor een geleide ontwikkeling van energiegemeenschappen die vanuit openbare gebouwen (scholen, administratieve gebouwen, sociale woningen, ...) goed over het gewestelijk grondgebied zijn verspreid, ertoe bijdragen dat alle Brusselse inwoners gelijke toegang tot de energiegemeenschappen zouden hebben. Idealiter zou een dergelijk plan door zowel de gewestelijke als de lokale overheden in overleg moeten worden opgesteld.

- hetzelfde niveau van consumentenbescherming als op de « traditionele/klassieke » energiemarkt zouden waarborgen.
- transparant zouden zijn, met name voor wat de tariefstructuur ervan betreft.

Daarnaast wenst **Brupartners** de aandacht te vestigen op een aantal aanvullende elementen, die specifiek betrekking hebben op energiegemeenschappen :

- De definities van drie soorten energiegemeenschappen (« van burgers », « hernieuwbare » en « lokale ») houden in dat alle energiegemeenschappen een winstoogmerk kunnen nastreven. Deze definities bepalen immers dat « *het hoofddoel [van de energiegemeenschappen] bestaat uit het bieden van milieu-, sociale of economische gemeenschapsvoordelen aan haar deelnemers of aan de gebieden waar ze actief is en niet zozeer uit financiële winst te genereren* ».

Noch het begrip « economische voordelen », noch het « voornaamste » karakter van deze doelstelling worden echter gedefinieerd.

Bovendien moeten de statuten van een energiegemeenschap de modaliteiten voor het gebruik van de door deze gemeenschap gegenereerde winsten vastleggen (artikel 68 tot invoeging van een artikel 28tredecies in de ordonnantie « elektriciteit »).

Aangezien de energiegemeenschappen een rechtspersoon met winstoogmerk kunnen zijn, zullen deze tot slot niet noodzakelijk de vorm van een vzw hoeven aan te nemen.

- De energiegemeenschappen van « burgers » onderscheiden zich met name van andere energiegemeenschappen door het feit dat zij grote bedrijven (ook deze waarvan het hoofddoel de productie van elektriciteit is) onder hun leden kunnen tellen. Voorts worden energiegemeenschappen van « burgers » niet als een « autonome » rechtspersoon gedefinieerd. Bijgevolg zal een energiegemeenschap van « burgers » door een al bestaande rechtspersoon of een rechtspersoon waarvan het doel niet tot de levering van energie is beperkt, of door een filiaal van een grote groep kunnen worden gevormd.

Bovendien kunnen energiegemeenschappen van « burgers » niet-hernieuwbare energie produceren en delen, maar deze ook « verbruiken » (d.w.z. kopen) en « leveren » (d.w.z. verkopen).

Deze elementen houden het risico in dat energiegemeenschappen van « burgers » (mogelijk filialen van een bestaande leverancier) voor een deel van de verbruikers de exclusieve leverancier zouden worden, zo niet in rechte, dan toch in feite. Terwijl dit risico bijzonder groot is voor energiegemeenschappen van « burgers », gelet op de aangehaalde elementen, geldt dit ook voor alle energiegemeenschappen (zij het in mindere mate).

- Het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie tot organisatie van de elektriciteitsmarkt bepaalt dat grote ondernemingen in theorie geen « effectieve controle » over energiegemeenschappen kunnen uitoefenen. Het begrip « effectieve controle » is echter niet gedefinieerd. Bovendien komt het in de praktijk vaak voor dat een minderheids-participatie binnen een rechtspersoon een dergelijke controle mogelijk maakt.
- De statuten van de energiegemeenschappen moeten in modaliteiten voor uittreding uit de gemeenschap voorzien. Indien binnen de energiegemeenschap een grote onderneming eigenaar is van de productiemiddelen en op elk moment het spectrum van een uittreding uit de gemeenschap kan dooreenhaken, zal deze onderneming de controle over de energiegemeenschap hebben.

Voorts maken de bepalingen van het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, zoals deze zijn voorzien, het mogelijk om zich een situatie voor te stellen waarin een speler op de markt van de energiegemeenschap besluit om, zelfs na voorafgaande kennisgeving, zijn aanwezigheid in een dergelijke energiegemeenschap te beëindigen en om de middelen voor de energieproductie bijvoorbeeld om redenen van rentabiliteit te ontmantelen. Een hele wijk zou dan van een energiegemeenschap verstoken blijven. Hoewel gebruikers geacht worden een gewone leverancier te behouden, zijn de gevolgen van een dergelijke verdwijning van een gemeenschap moeilijk te bepalen.

- Aangezien energiegemeenschappen worden beschreven als lokale netwerken, die rond de productiemiddelen zijn gecentreerd, zullen de « deelnemers » aan deze gemeenschappen, die in werkelijkheid hun afnemers zullen zijn, mogelijk gebonden zijn en niet van energiegemeenschap kunnen veranderen zoals men van leverancier verandert.
- Deelnemers aan een energiegemeenschap genieten niet van de bescherming die gewone afnemers van de huidige leveranciers tegen individuele stroomuitval wordt geboden.
- Er zijn geen specifieke beperkingen of vormen van regulering voor de prijs van door energiegemeenschappen geleverde energie. Als gevolg daarvan zullen de energieprijzen waarschijnlijk verschillen naargelang van de energiegemeenschap waarbij een deelnemer is aangesloten.

Op basis van deze elementen is **Brupartners** van mening dat :

- Men er bijzonder waakzaam voor moet zijn dat de consumenten niet in een minderwaardige positie ten opzichte van bepaalde energiegemeenschappen worden geplaatst.

- De energiegemeenschap van « burgers » het risico inhoudt dat de aan de verbruiker geboden waarborgen worden omzeild, dat de gelijkheid op het gebied van prijzen wordt doorbroken en dat er op lokaal niveau nieuwe particuliere en monopolistische spelers opduiken. Daarom zou er van deze vorm van energiegemeenschap moeten worden afgestapt.
- De wetgeving het gebruik van de winsten van de « hernieuwbare » en « lokale » energiegemeenschappen strikt moet reguleren (er zouden slechts twee winstbestemmingen mogen worden toegestaan, met name enerzijds de aankoop van apparatuur voor energieproductie en anderzijds de gelijke herverdeling van de winsten onder de deelnemers). Bovendien zou het gebruik van eventuele winsten door Brugel moeten worden goedgekeurd.
- De « hernieuwbare » en « lokale » energiegemeenschappen moeten verplicht als vzw's worden gestructureerd, of als coöperaties met name in de hypothese waarin er voor de verdeling van de winsten onder de deelnemers wordt gekozen ;
- De doelstelling van energiegemeenschappen moet globaal worden verduidelijkt en opnieuw op het delen van eigen geproduceerde energie worden toegespitst. Dit omdat, hoewel het aanvaardbaar kan zijn dat deze spelers zich bij derden van energie bevoorraden voor hun eigen behoeften die niet door hun « eigen productie » kunnen worden gedekt, het de energiegemeenschappen niet mag worden toegestaan om van derden verworven energie aan te kopen en door te verkopen.

Tot slot stelt **Brupartners** voor om zich op de bestaande voorzieningen of spelers te verlaten om de ontwikkeling van energiegemeenschappen te ondersteunen. In dit verband is hij van mening dat « homegrade » een bevoorrechte partner zou moeten zijn.

1.2 Consumentenbescherming en toegang tot elektriciteit en gas voor kwetsbare gezinnen

Brupartners juicht de maatregelen ter versterking van de consumentenbescherming toe en herhaalt zijn oproep dat deze beschermingsvoorzieningen helder en toegankelijk zouden zijn.

Bovendien moedigt **Brupartners** de voortzetting aan van preventiemaatregelen die gericht zijn op de vermindering van het energieverbruik (isolatiepremie, REG-beleid, ...), in het bijzonder in huurwoningen. Hij is immers van mening dat de inspanningen op dit gebied een positief effect zullen hebben op de situatie van bepaalde kwetsbare verbruikers, in zoverre deze groep ook vaker woningen met slechte energieprestaties of inefficiënte verwarmingsinstallaties huren.

1.3 Informatie over het verbruik en over aanbiedingen van leveringscontracten

Brupartners benadrukt de essentiële rol van de voorzieningen inzake consumenteninformatie, in het bijzonder in een geliberaliseerde marktcontext waar veel verschillende aanbiedingen naast elkaar bestaan. De rol van de informatiemaatregelen zal des te crucialer zijn, omdat bepaalde aspecten van dit voorontwerp van ordonnantie (concepten van energiegemeenschappen of actieve afnemers), hoewel deze op reële uitdagingen inspelen, de energiemarkt niettemin nog complexer zullen maken.

In dit verband is **Brupartners** van mening dat voorzieningen inzake consumenteninformatie moeten worden beschouwd als noodzakelijk voor een goede werking van de energiemarkt en als één van de middelen om de risico's op destabilisatie van bepaalde groepen te verminderen.

1.4 Uitrol van slimme meters

Met betrekking tot de uitrol van slimme meters herhaalt **Brupartners** de volgende beschouwingen die hij in zijn advies van 15 juni 2017 heeft geformuleerd :

[Brupartners] stelt vast dat een juridisch kader is bepaald dat de geleidelijke installatie mogelijk maakt van slimme elektriciteits- en gasmeters. Men wil aldus een ongebreidelde ontwikkeling van dit soort meters vermijden en de conformiteit ervan garanderen met de bepalingen ter bescherming van de privésfeer.

[Brupartners] is de mening toegedaan dat de overgang naar een markt bestaande uit afnemers die met slimme meters uitgerust zijn, en bijgevolg naar een meer flexibel systeem, een aanzienlijke kost zal meebrengen. Behalve de installatie van slimme meters zullen immers ook aanpassingen aan het netwerk moeten worden voorzien. Hij vindt dan ook dat de steunmaatregelen voor de installatie van slimme meters ontoereikend zal blijken om deze overgang te begeleiden. **[Brupartners]** stelt bovendien vast dat de investeringskosten, die noodzakelijk zijn voor de oprichting van een meer flexibel en slim netwerk, door alle verbruikers zullen worden gedragen. Behalve de overheidssteun die tot de installatie van slimme meters moet aanzetten, vindt hij het eveneens noodzakelijk om mechanismen te voorzien die garanderen dat de - met name financiële - opbrengsten en voordelen van de oprichting van zo'n netwerk aan het geheel van de verbruikers ten goede komen.

[Brupartners] onderstreept tenslotte dat de aantrekkelijkheid van slimme meters eveneens kan worden versterkt door een goede communicatie over de mogelijkheden die deze meters bieden en de winsten die deze kunnen opleveren.

In het licht van deze beschouwingen steunt **Brupartners** de bepaling die voorziet dat er jaarlijks verslag over de uitrol van slimme meters en de ontwikkeling van de bijbehorende diensten moet worden uitgebracht.

Daarnaast vraagt **Brupartners** dat de tarieven (of welbepaalde tarifieringscriteria) die van toepassing zijn op de installatie van een slimme meter, in de ordonnantie zouden worden vastgesteld.

Tot slot neemt **Brupartners** er akte van dat er is voorzien om deze meters « standaard » op communicatie in te stellen. Dit wordt gerechtvaardigd door het feit dat deze bij voorrang zullen worden geplaatst bij verbruikers die daar om hebben gevraagd of die baat hebben bij een dergelijke meter. **Brupartners** is van mening dat de communicatiemogelijkheid enkel na uitdrukkelijke toestemming van de gebruiker van een dergelijke meter zou mogen worden geactiveerd. Dit met name gelet op de opdringerige handelingen die door deze functie mogelijk worden (bijv. het op afstand afsluiten van een meter). In dit opzicht spreekt hij zich uit tegen het gebruik van communicerende meters voor het op afstand afsluiten van meters. **Brupartners** vindt het op zijn minst onontbeerlijk om de consumenten doeltreffend te informeren over de mogelijkheid en de middelen om de communicatie van hun slimme meters uit te schakelen.

1.5 Voor het publiek toegankelijke oplaadpunten op de openbare weg

Brupartners herinnert eraan dat hij in zijn initiatiefadvies van 21 februari 2019 inzake de principiële nota betreffende de diesel- en benzineuitstap ([A-2019-011-ESR](#)) tal van beschouwingen heeft geformuleerd met betrekking tot de wens om het Brusselse wagenpark te elektrificeren.

In dit advies uitte **Brupartners** meer bepaald reële twijfels aangaande de mogelijkheid om te voldoen aan de toename van het elektriciteitsverbruik die logischerwijs uit deze ambitie zou voortvloeien. Hierin wees hij er ook op dat een aanzienlijke elektrificatie van het wagenpark een aanpassing van het net zou impliceren (wat een uitdaging zou zijn en tijd zou kunnen vergen).

1.6 Weerslag op de begroting en de werkgelegenheid

Brupartners heeft vragen bij het feit dat er in de nota aan de Regering betreffende twee voorontwerpen van ordonnantie tot reorganisatie van de gas- en elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onder de rubriek « weerslag op de werkgelegenheid » enkel « nihil » staat vermeld.

Daarnaast stelt **Brupartners** vast dat de enige weerslag op de begroting die in de nota aan de Regering wordt voorzien, betrekking heeft op de steun voor renovatie enerzijds en voor bepaalde oplaadpunten voor elektrische voertuigen anderzijds. Bovendien wordt de mogelijke weerslag op de begroting enkel vermeld en zal deze in de toekomst nog moeten worden vastgesteld. Voorts is men van oordeel dat « de overige bepalingen van het voorontwerp van ordonnantie geen weerslag op de gewestelijke begroting [zullen] hebben ».

Omdat hij zich hierbij vragen stelt, dringt **Brupartners** erop aan dat de weerslag op de begroting en de werkgelegenheid van de geplande wijzigingen van de gas- en elektriciteitsmarkt nader zouden worden bestudeerd.

2. Bijzondere beschouwingen

2.1 Meterfraude

Brupartners vraagt om te vermijden dat er een boetetarief zou worden toegepast op bonafide consumenten, waarvoor een meterfraude zou worden vastgesteld alvorens ze de woning intrekken. Deze consumenten moeten uiteraard de bedragen betalen die zij voor hun werkelijke verbruik verschuldigd zijn, maar zouden niet met financiële sancties mogen worden bestraft.

2.2 MOZA-procedure

Brupartners betreurt het dat dit voorontwerp van ordonnantie niet ingaat op de MOZA-procedure (Move Out Zonder Afspraak). **Brupartners** herhaalt dat deze procedure wordt geregeld door artikel 25sexies, § 4, lid 4 van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat bepaalt dat :

« wanneer de distributienetbeheerder door een leverancier belast wordt met het afsluiten van een afnamepunt dat niet toegekend is, niet gedekt is door een contract of niet standaard beleverd wordt, of hij een verbreken van de zegels heeft vastgesteld, hij voert een kort onderzoek ter plaatse uit om de eventuele aanwezigheid van een verbruiker vast te stellen. Als hij een dergelijke aanwezigheid opmerkt, nodigt hij de

verbruiker uit om zijn contractuele situatie binnen de veertig dagen te in orde te stellen, periode waarin de netbeheerder hem minstens eenmaal bezoekt, en met achterlating van een bericht. Bij gebrek aan regularisatie door de afnemer na deze termijn, is de toestemming van de vrederechter voor de afsluiting niet langer vereist. De modaliteiten van het onderzoek ter plaatse worden door Brugel en de distributienetbeheerder in onderling overleg bepaald ».

Brupartners herhaalt dat de MOZA-procedure wordt geacht enkel op ongebruikte leveringspunten te kunnen worden toegepast. Hij dringt dan ook met klem aan dat de voorschriften van dit artikel strikt zouden worden nageleefd.

In het bijzonder benadrukt **Brupartners** dat dit artikel het de netbeheerder geenszins toestaat om de levering van elektriciteit af te sluiten enkel op grond van de vaststelling dat een domiciliëring ontbreekt en dus zonder « *een kort onderzoek ter plaatse om de eventuele aanwezigheid van een verbruiker vast te stellen* » te hebben uitgevoerd.

Overwegende dat de MOZA-procedure in geen geval kan worden gebruikt wanneer een energieverbruik wordt vastgesteld, formuleert **Brupartners** bovendien de volgende voorstellen tot wijziging van de MOZA-procedure. Deze zullen het toelaten om een mogelijk misbruik van deze voorziening beter te beheersen en te beperken :

- De netbeheerder ertoe verplichten met voldoende lange tussenpozen verschillende meterstanden (ten minste twee) op te nemen om na te gaan of er werkelijk elektriciteit op een meter wordt verbruikt, en de afsluiting van een leveringspunt enkel toestaan als deze meterstanden niet zijn gewijzigd ;
- Minstens twee bezoeken ter plaatse opleggen ;
- Elke afsluiting tijdens de opschorting van uithuiszettingen tijdens de winterperiode verbieden ;
- Voorzien in de controle van de beoordelingen door de netbeheerder (bijv. via de regulator) ;
- Voorkomen dat het voor verbruik zonder leverancier toegepaste tarief (momenteel rechtstreeks door de netbeheerder *a posteriori* gefactureerd) onbetaalbaar zou zijn.

Brupartners is van mening dat deze voorstellen zouden kunnen bijdragen aan het recht op energie van personen die niet zijn gedomicilieerd daar waar ze verblijven en die vaak bijzonder kwetsbare huishoudens zijn (bijv. gedetacheerde werknemers of mensen zonder papieren).

2.3 Onderhandelingen over betalingsplannen

Brupartners vraagt dat de onderhandelingsprocedure inzake redelijke betalingsplannen beter zou worden omkaderd. Voorts dringt hij erop aan dat de definitie van dergelijke betalingsplannen de waardigheid van de gebruiker of van zijn familie niet zou aantasten.

Tot slot is **Brupartners** van mening dat de criteria die ertoe kunnen leiden dat een betalingsplan als « niet nageleefd » wordt beschouwd, expliciet moeten worden verduidelijkt.

*
* *
*